

La palla i la biga

written by Pere Grau i Rovira | 8 de gener de 2022

Al meu penúltim article, del 1r de desembre, parlava de l'existència d'un *pressing JxCat* per part de la gent d'ERC. I un article sortit al *Nacional.cat* el 23 de desembre m'empeny a tornar-ne a parlar. I si us plau, que el lector no hi vegi un *pressing ERC* per part meva. Tinc per aquest partit tota la consideració que es mereix per la seva història, però també crec tenir dret a dir educadament i respectuosament que hi ha retrets a JxCat i als seus dirigents actuals que només es comprenen si hom pensa que qui els fa veuen la palla a l'ull de JxCat i no veuen la biga al seu.

Ja el títol ho demostra ben bé: *La matussera patrimonialització de Macià*. L'autor, Roger Heredia, retreu a Puigdemont i al conseller Puigneró que, amb la seva presència a Prats de Molló, a la casa des d'on Macià va fer el seu fallit intent d'invasió del principat, pràcticament l'hagin volgut presentar com un precursor de JxCat i "patrimonialitzar-lo" per a finalitats electorals tèrboles. Heredia recalca que Macià era un personatge transversal i que cal tenir respecte "al passat, a les trajectòries i a la veritat històrica". Ben cert. Però també cal tenir respecte al present i no tergiversar-lo per engegament partidista.

Tots aquests retrets es comprenen si hom té en compte que molta gent d'ERC ha etiquetat JxCat com un intent de blanquejar Convergència, mantenint les mateixes antigues posicions i no comprèn o no vol comprendre que és quelcom molt diferent. Amb la mateixa transversalitat que Heredia reclama per a Macià. I oblida que actualment (ho negui o no) qui està més a prop de la vella tàctica del peix al cove és ERC, i que si avui visqués Macià seria un "rupturista" clar i decidit. Només que avui no organitzaria invasions armades sinó que la seva estratègia crec que s'assemblaria a la de Puigdemont, molt més del que als seus detractors els agradaria. Heredia

diu també que la gent de JxCat “professen la fe dels conversos amb una vocació tant excloent com caïnita”. Excloent? Precisament un partit que admet a tothom que hi vulgui ser, sense haver de renunciar a pertànyer a altres partits? Amb un president que fa ben pocs anys va oferir a ERC de fer una llista única a les eleccions que llavors s’acostaven i cedir la capçalera de llista a Junqueras?

L’autor vol deixar clar taxativament que “la casa de Francesc Macià és la casa del fundador i líder d’ERC amb tots els ets i uts, als antípodes del que representen els Canadell i altres personatges similars”. Però aquí ell mateix no comprèn que es queda curt, perquè Macià per a la majoria dels catalans és més que una persona de partit. És una figura venerada amb raó des de tots els camps ideològics. És la persona que representa com cap altra el principi del trencament de la submissió sota Espanya més enllà dels partidismes i de les capelletes. I és en aquest context que s’insereix la presència de Carles Puigdemont a Prats de Molló. No pas per fer-ne galió d’un partit i usar-lo contra ERC (això seria un insult a la intel·ligència de Puigdemont) sinó com a reverència a aquell que en el seu temps era tan “transversal” com ara volen ser-ho Puigdemont i els que li fan costat.

I (per no fer-ho més llarg, perquè encara hi ha trossos del text que mereixerien un comentari) no és aquest plantejament de l’autor (i com ell, el d’altres defensors de la tàctica actual d’ERC) una manera de “patrimonialitzar” Macià, reduint-lo a home de partit, quan va ser molt més? Quan va ser “l’avi” de tot un país? Per què no es pot acceptar que, com a tal, la gent de l’exili amb Puigdemont al davant li facin aquest homenatge?

Ho he dit més d’una vegada i no em cansaré de repetir-ho tant com calgui: amb la seva dèria de protagonisme en la consecució de la independència i de ser el partit dominant a Catalunya, els dirigents d’ERC, al meu modest parer, acabaran aconseguint precisament el contrari del que volen. La paciència dels

electors té límits, i els resultats decebedors de l'intentat, però inexistent diàleg amb Madrid, m'estranyaria que no passessin factura a les eleccions futures.